МАЛЯТКО

Журнал ЦК ЛКСМУ для дошкільнят № 5 травень 1969

ТРАВНЕВА ПІСЕНЬКА

Написала Тамара КОЛОМІЄЦЬ

Малюнок Генріха УМАНСЬКОГО

В травні все навкруг співа–
І дерева, і трава,
Соловейки по лісах,
Жайворінки в небесах,
І весела дітвора
Коло нашого двора.
Зустрічають всі вони
Свято сонця і весни.

У ПОВІНЬ

Розповів Анатолій КОСАР

Намалював Микола ПШІНКА

Якось на 1-ше Травня робітники водокачки Рубльово запросили Леніна до себе в гості. Ілліч охоче згодився. Сів із Надією Костянтинівною в автомобіль — поїхали.

На небі ні хмарини. Сонечко ласкаво пригріває. Легенький вітерець обличчя ніжить. А довкруги така краса — очей не відведеш. Коли це доїздять вони до річки Рубльовки, що на ній водокачка стояла. А там—повінь. Весняна вода з берегів вийшла. Луки затопила. Поверх містка вирує. Шофер Гіль машину зупинив. Головою похитав.

— Ні, — каже, — переїздити небезпечно. Коли б лиха не склалось.

— А ви не хвилюйтеся, не хвилюйтеся, товаришу Гіль, — заспокоює його Володимир Ілліч.

Вийшов він з автомобіля. Роззувся й через місток убрід.

З того берега люди біжать. Руками махають. Заждіть, мовляв! А Ілліч ніби й не чує. Дійшов до крайньої хати. Присів на лавочку. Дістав носовичка. Ноги витер. Озувся.
— Це нічого, — каже, всміхаючись, до робітників, що оточили його. — Мені в сибірському засланні часто випадало річку вбрід долати...

Допомогли робітники Надії Костянтинівні місток перейти і повели дорогих гостей у дім. Довго тривала там щира розмова — і про свято всіх трудящих 1-ше Травня, і про те, чим живе молода Країна Рад, і як захищати її од ворогів та відбудовувати... Слухали люди Ілліча. Боялись, щоб і словечка не пропустити. І радісно й світло ставало їм на серці.

Намалював Євген РАЧОВ

Намалював Юрій ВАСНЄЦОВ

ХОДІМО НА БАРХАН

Написав Микола СЛАДКОВ

У тайзі лякають дітей:
— Не йди в хащі — там вовк!
У пустелі лякають дітей:
— Не йди на бархан — там змія!
Біля моря лякають дітей:
— Не пливи на глибінь—там акула.
А діти не слухають — йдуть. Бо там і вовк, і змія, і акула. І ще багато-багато дечого!

РОЗМОВА З КОТОМ

Вірш Валерія ЛЕВАНДОВСЬКОГО

— Чом ти чорний був, як ніч?
— Бо я лазив спати в піч.
— А чому ти побілів?
— Бо з горшка сметану їв.
— А від чого сірий став?
— Пес в пилюці обкачав.
— А насправді ти який?
— Я — рябий.

ЇЖАЧОК

Загадка Віктора СТОРОЖЕНКА

Дивовижний їжачок
На вікні
У відеречку сидить
День при дні.
Не лишає підвіконня
Ні на мить,
Ніжки в землю
заховав —
Спить і спить.

МУРЗИЛКА — ЧЕМПІОН

Малюнки Юрія ФЕДОРОВА

ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ

Розповіла Валентина ДУБ
Намалював Олександр МІКОРА

Прокинувся Дмитрик, вибіг підстрибом у вітальню й зупинився: його дідуся і впізнати не можна! Став ніби вищий, молодший. У святковий костюм прибрався. А на грудях ордени й медалі виблискують.

— Який ти, дідуню, гарний! — захоплено вигукнув Дмитрик. — Ти на свято зібрався?

— Звичайно, Дмитрику. Сьогодні День перемоги над фашистами. Щороку в травні ми відзначаємо це свято. То ж швиденько вдягайся, підеш зі мною...

Коли вони з букетом тюльпанів вийшли на вулицю, скрізь майоріли прапори, транспаранти. І люди всі були схвильовані, збуджені. Дмитрик з дідусем поминули майдан і опинились на рівній, рівній алеї. В кінці її між зеленого віття стрімко здіймався в небо гранітний обеліск. А біля його підніжжя, на могилі Невідомого солдата, палахкотів вічний вогонь. До обеліска підходили люди і клали, і клали живі квіти.

Дмитрик, що весело щебетав усю дорогу, притих. Мовчав і дідусь. Йому згадалися важкі бої з ворогом, вірні друзі, з яких мало-хто вернувся додому...

Дмитрик пригорнувсь до дідусевої руки, що тримала тюльпани, й тихо сказав:

— Дідуню, можна, я покладу квіти?

І їхній букетик тюльпанів ліг поруч духмяних нарцисів, бузку, фіалок і пломенів червоно, як вічний вогонь.

МАКСИМКО-ПРИКОРДОННИК

Написав Микола ІЩЕНКО

Малюнки Галини ТУЛЬЧЕВСЬКОЇ

Вечоріє. Іде Максимко з дитсадка додому. Йде, тінь свою доганяє. Аж із провулка навстріч йому — гурт людей. Попереду високий дядько із зв'язаними руками. Насуплений такий, голову похнюпив. А по обидва боки — прикордонники з застави. Автомати стискують і Рекса на ремінці ведуть.

Став Максимко. З подиву рота розкрив. «Що ж воно таке? — думає. — Як я в садочок ішов, цей дядьо з лісу другого дядю на плечах ніс. А тепер він один, і його зв'язаного ведуть».

Не втерпів Максимко, гукнув:

— А де ж той, що ви ранком на барані несли?

Дядько із зв'язаними руками тільки люто зиркнув на Максимка, а прикордонники аж зупинилися.

— Е-е, то він, голубчик, не сам був?

— За мною! — наказав командир.

Кілька чоловік відокремилось од гурту й разом із Рексом подалося назад.

— Бувай, хлопче, — на ходу кинули вони Максимкові. — Спасибі тобі велике. Ми ще зустрінемось...

А за кілька днів у дитсадок завітали із застави гості. Ласощів принесли, гостинців. Максимкові автомата подарували. Гарного такого, наче справжнісінького.

— Бери, — кажуть, — Максимку, та пильнуй кордон іще краще. Бо якби не ти, то й не дізналися б ми, що шпигун шпигуна на плечах ніс. Схитрували порушники. Думали — тільки один слід через болото від них лишиться. А ти й допоміг їхній секрет розгадати. Молодець! Рости здоровий!..

І Максимко росте. І прикордонником мріє бути.

САМА В ХАТІ

Вірш Андрія М'ЯСТКІВСЬКОГО

Кошенятко чеше вуса
Лапками двома.
На базар пішла матуся,
В хаті я сама.
Вмиюсь чисто, вмиюсь біло
І тоді візьмусь за діло.
Підмету гарненько в хаті.
Молока дам кошеняті.
Своє ліжко застелю,
Квіти в горщику поллю,
Заплету я
Кіски русі
І чекатиму матусі.

Намалював Вячеслав ЛЕГКОБИТ

КОМУ ЗАЗДРЮ

Веселинка Бели ЄРУХИМОВИЧ

Заздрю кошенятам —
Бігай, не взувайся.
Заздрю гусенятам —
В сажавці купайся.
Тільки я не заздрю
Кізці й козеняті —
Цілий день у лузі
До кілка прип'яті.

Переклала з єврейської
Ганна СВІТЛИЧНА

КАЧАТА

Вірш Грицька БОЙКА

Ми качата молоді
Виростаєм на воді.
Пірнаємо, купаємось,
За рибками ганяємось,
Свіжу ряску їмо,
Чисту воду п'ємо...

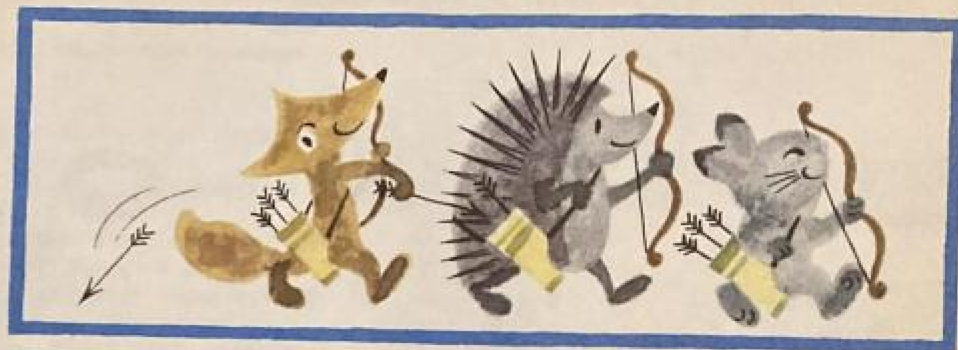
ПЕСИК І СОНЦЕ

Казка Іви ХЕРСИКОВОЇ

Переказала Олена ОЛЬХОВИКОВА

спав у . Коло стояла з водою. Побачило воду та й випило. Прокинувся . Виліз із . Аж порожня. Коли це підходить . „Ти мою воду випив?“— шарпнувся . „Ні,- каже .- У мене цілий є.“ Тоді до : „Може, ти?“ образився. Та в . Із високого обізвалася : „То коло твоєї поралось.“ Бачить на червона висить. ухопився за мотузочок — і підняла його аж до . „Я верну тобі воду,“— сказало . І враз пішов . Зрадів . і , і , і , і — усі пораділи...

РОЗДИВИСЬ І РОЗКАЖИ

Малюнки Віктора КАВУНА

Посадила я в себе під віконцем яблуньку. Поливаю, доглядаю її. Яблучок соковитих сподіваюся.

Нагледіли мою яблуньку метелі плодожерки. «Ось ми зараз біля неї «походимо». Яєчок накладемо, гусінь виплодиться. Не буде яблук». Лишенько, що ж робити? Тут на поміч і прийшли мої друзі. Вдень — синиці, ластівки, вночі — кажани. А павучок та жабка і вдень, і вночі зухвалих ворогів нищать. А я ще й банку з яблучним компотом на тополю повісила. Метелі плодожерки зачули дух яблук — і туди! Летіть, летіть. А щоб не вернули, бува, я настоянкою березового листя яблуньку обприскаю...

Зацвіло моє деревце рожево, пахуче. Я віконце розчинила, нехай пахощі йдуть. А мухам до хати — зась! Он бачите, на причілку бузина, черемха. Дуже не люблять їхнього квіту і мухи, і навіть миші й таргани, — геть тікають. От і добре. Я саме так і хотіла. А як ви доглядаєте свій садок? Напишіть мені.

Калинка

Намалював Валерій СЕГЕДА

«А вже весна-красна». Галинка Олійник, 6 років, м. Київ.

«Ми за мир». Наталя Базала, 5 років, м. Красноград Харківської обл.

«На святі». Тетянка Гусєва, 6 років, м. Ленінград.

«Святкові огні». Валя Гаврилюк, 4 роки, м. Київ.

Індекс 74304

Обкладинка Олега ЖИВОТКОВА

Макет Вячеслава ЛЕГКОБИТА

«МАЛЮТКА» Журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста (на украинском языке).

Рік видання десятий, № 5 (113)

Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь». Адреса редакції: Київ, Пушкінська, 28. Телефони: 24-35-81, 24-72-01, 25-50-63. Рукописи не повертаються. Ціна 15 коп. Здано до набору 20.III.69 р. Підписано до друку 3.IV.69 р. Формат паперу $84 \times 108^{1}/_{16}$. Фіз. друк. арк. 1. Умовн. друк. арк. 1,68. Обл.-вид. арк. 2,7. Тираж 623.000 прим. Зам. 0981. Видавництво і комбінат друку «Радянська Україна», Київ-47, Брест-Литовський проспект, 94.